

S majetkovými přiznáními politiků je to skoro jako s diplomovými pracemi na plzeňské universitě. Chcete-li do nich nahlédnout, musíte mít strpení. Zabere to totiž chvíli, než se do tzv. registru oznámení dostanete. V něm kromě zmiňovaných majetkových přiznání zjistíte, jestli Váš poslanec nebo senátor, nebo jiný veřejný činitel, nemá ještě nějakou vedlejší práci či funkci, nebo není členem dozorčí rady nějaké společnosti. A to už jsou pro některé veřejné činitele velmi citlivé informace.

V registru oznámení můžete odhalit například to, že senátor Jiří Lajtoch vykonává kromě práce v parlamentu ještě funkci primátora, zastupitele a radního Přerova a že působí v několika obchodních společnostech (KTV Přerov, Teplo Přerov a VŠL6). Stojí v něm, že pan poslanec Langer dostal darem k čtyřicetinám hodinky za 300 000 Kč a umělecké předměty v ceně 200 000 Kč. Najdete tam také, kolik si pan Řebíček vydělal během jeho působení ve státní sféře a že si v roce 2007 koupil komplex nemovitostí Monte Argentario v hodnotě 126 240 000 Kč a byt v Dubaji za 8 927 565 Kč. Ač se to nemusí na první dojem zdát, takové informace pomáhají investigativním novinářům odhalovat korupci nebo nekalost veřejných zakázek.

Chcete-li se podívat do „karet“ Vašim poslancům, senátorovi, hejtmanovi, starostovi či zastupiteli, připravte se na byrokratický kolotoč. Musíte si zažádat o přístup do registru oznámení rovnou u několika úřadů. Za evidenci informací o různých veřejných činitelích totiž zodpovídají různé instituce.

Nejsem investigativní novinářka, ale přesto jsem se rozhodla si o přístup do registru zažádat. Pro začátek pouze mandátní a imunitní výbory Poslanecké sněmovny Parlamentu České republiky a Senátu a ředitele Krajského úřadu v Olomouci. Zjistila jsem, že nahlédnout do spisů politiků není rozhodně procházkou v růžovém sadu, jak se může v psaném textu zákona na první pohled zdát.

Přístup do registru, který vede poslanecká sněmovna, se mi na rozdíl od ostatních podařilo získat. Zažádala jsem si o něj relativně snadno [na internetu](#). Na drobný problém jsem narazila až při doručování hesla s uživatelským jménem. Dobírka je totiž do vlastních rukou a pošťák mne nezastihl doma. Nakonec jsem se ale s osobou zodpovědnou za udělování hesel a uživatelských jmen, domluvila na nadstandardní osobní přebírce přímo v Poslanecké sněmovně. Kontrolovat majetková přiznání budu moci až do května roku 2010. Kdybyste náhodou i Vy chtěli nahlédnout do tohoto registru, nejde to. Heslo, ani uživatelské jméno, které jsem získala, Vám neprozradím. Dostala bych totiž pokutu 50 000 Kč.

Na krajském úřadu v Olomouckém kraji jsem neuspěla. I když jsem po dlouhých peripetiích dostala heslo a uživatelské jméno, do registru oznámení vedeného ředitelem krajského úřadu jsem ale paradoxně nenahlédla. Paní z úřadu mi totiž udělila přístup do registru jen na tři dny. Heslo a uživatelské jméno jsem si bohužel nedobrovolně převzala se zpožděním a lhůta, kdy jsem do registru mohla nahlédnout, vypršela. Přihlašovací údaje jsem dostala pozdě, protože se úřad spletl a dopis do vlastních rukou mi přišel na adresu mého trvalého bydliště, přestože jsem žádala zaslání údajů na adresu studentských kolejí.

Navíc to vypadalo, že s překážkami při doručování úřad jako by počítal. Když jsem volala na krajský úřad a ptala jsem se, kde na stránkách krajského úřadu v Olomouci najdu online registr oznámení, paní, aniž by mi odpověděla na mou otázku, už jako by tušila, že můj přístup propadl, se mě pohotově zeptala: „A kdy Vám to přišlo? ... Aha, tak to si budete muset zažádat znovu. Tentokrát Vám dám přístup na týden, když je to s doručováním tak komplikované.“ Hold, přepíšu datum a pošlu jim totožnou žádost znovu.

Zkoušela jsem také zažádat o vstup do registru, který vede mandátní a imunitní výbor Senátu. Na e-mailové adresy, které jsou uvedeny [na stránkách](#), se mi ale nepodařilo odeslat žádost. Buď je chyba v mém e-mailu, nebo na jejich straně. Každopádně, zkusím to ještě zítra, tentokrát klasickou poštou.

Po tom, co jsem si vyzkoušela byrokratický kolotoč na vlastní kůži, bych ráda vyjádřila obdiv všem novinářům, kteří si tím vším museli projít při jejich investigativní práci. Obzvláště chválím Hospodářské noviny, které registr zpřístupnily lidem na internetu v dokumentu zvaném [Xkonta](#). Škoda jen, že neměli více času zpracovat i registry vedené krajskými úřady. Otázkou je, proč, když to jde Hospodářským novinám, nezveřejňuje tyto informace rovnou stát a to na jedné internetové stránce? Proč mi heslo a uživatelské jméno nemůže přijít obratem e-mailem? Proč se vůbec musím tolikrát registrovat, abych se ke všem informacím dostala? Proč to tak dlouho trvá? Proč nemůžu s někým sdílet heslo? Odpovědi asi všichni tušíme.

[Joomla SEO powered by JoomSEF](#)